

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12C/552/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214219109
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2214219109.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., Bratislava, Grösslingova 77, IČO 31 351 026, proti žalovaným: 1/ U. M., X.. XX.XX.XXXX a 2/ E. M., X.. XX.XX.XXXX, obom bytom S., R. XXX/XX, o zaplatenie 1.655,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 1.468,60 eur a úrok z omeškania 2% ročne zo sumy 1.448,57 eur od 15.04.2015 do zaplatenia v splátkach po 50 eur mesačne, vždy do 25. dňa mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

V časti o zaplatenie istiny 232,33 eur súd konanie **z a s t a v u j e**.

Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 99, eur, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 06.10.2014 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní k zaplateniu dlžnej sumy 1.655,55 eur s príslušenstvom (6% úrokom a 2% úrokom z omeškania ročne a náhradou trov konania) s odôvodnením, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 25039817/7930 a zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanými, žalobca žalovaným poskytol úver vo výške 3.319,39 eur. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaní úver riadne nesplácali, preto žalobca listom zo dňa 27.08.2014 úver zosplatnil a vyzval žalovaných na zaplatenie celého zostatku úveru 1.680,90 eur. Následne zaplatili žalovaní sumu 33,19 eur.

Podaním z 23.04.2015 žalobca na výzvu súdu doplnil, že úver mali žalovaní splácať od 01.01.2006 vždy k 15. dňu mesiaca, pričom z pripojených výpisov z účtu vyplýva platobná disciplína žalovaných (žalobca pripojil výpisy za roky 2005 až 2015). Žalobca pre nedodržanie zmluvných povinností zo strany žalovaných úver zosplatnil listom z 27.08.2014 a preto nárok žalobcu nie je premlčaný.

Žalovaným bola žaloba doručená dňa 15.04.2015, k žalobe sa vyjadrili spoločne písomne podaním z 10.09.2015 tým, že žalovaný 1/ má príjem vo výške minimálnej mzda a žalovaná 2/ je invalidná dôchodkyňa a žiadajú o možnosť splátok 50 eur mesačne.

Písomným podaním z 18.09.2015 vzal žalobca v časti nároku o zaplatenie 124,57 eur žalobu späť s poukazom na úhrady žalovaných 6x 33,19 eur v mesiacoch október 2014 až apríl 2015 s tým, že

zvyšok úhrad bol započítaný na poistné, najstaršie nedoplatky, náklady, úroky. Súhlasil s navrhovanými splátkami 50 eur mesačne. Na výzvu súdu žalobca podanie opravil tak, že berie späť žalobu v časti nároku na istine v sume 232,33 eur, uplatňuje si však úrok 60,70 eur a úrok z omeškania 20,23 eur zo zaplatených súm.

Podľa § 96 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu súd konanie v späťvzatej časti zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalovaní spoločne 14.11.2005 uzavreli so žalobcom Zmluvu o úvere, na základe ktorej im bol ako dlžníkom poskytnutý zo strany žalobcu medziúver popri stavebnom sporení vo výške 100.000 Sk (3.319,39 eur) s úrokovou sadzbou 9,8% ročne. Žalovaní sa zaviazali splácať úver tak, že do pridelenia cieľovej sumy zo zmluvy o stavebnom sporení budú vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady určené v čl. II a platiť úroky z medziúveru mesačne spolu 1.600 Sk (53,11 eur), vždy do 15. dňa mesiaca.

V čl. V zmluvy sa strany dohodli, že žalobca je v prípade omeškania žalovaných so zaplatením dvoch splátok alebo niektorej splátky po upomienke po dobu dlhšiu ako tri mesiace oprávnený požadovať splatenie úveru vrátane príslušenstva alebo za splnenia ďalších podmienok odstúpiť od zmluvy.

Listami zo dňa 27.08.2014 oznámil žalobca žalovaným zosplatenie úveru, zároveň vyzval žalovaných k zaplateniu dlžnej sumy 1.680,90 eur. Z výpisu z úverového účtu žalovaných vyplýva, že žalovaní do roku 2009 riadne splácali medziúver a vkladali splátky na sporenie; v roku 2010 zaplatili len 1 splátku 53,11 eur, v októbri im bola pridelená cieľová suma - úverový zostatok žalobca tak po zápočte evidoval sumou 2.105,26 eur a žalovaní začali splácať riadny úver po 33,19 eur, keď prvú splátku zaplatili v novembri 2010; v roku 2011 nezaplatili splátky za júl a august, ale mali evidovaný ďalší vklad 100 eur; v rokoch 2012, 2013 riadne splátky platili, niekedy s niekoľkodňovým omeškaním; v roku 2014 zaplatili 9 splátok po 33,19 eur (nezaplatili za mesiace február, júl a december) a v roku 2015 do apríla 4x 33,19 eur.

Žalovaná 2/ vo svojej výpovedi uviedla, že úver spotrebovali na rekonštrukciu domu, úver splácali asi 7 rokov riadne, medzičasom bol žalovaný dlhšiu dobu nezamestnaný.

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 511 ods. 1 Obč. zák. ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. V zmysle § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platného do 10.06.2010) sa na daný vzťah uvedený zákon o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. To však nemení na skutočnosti, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom od 01.01.2008 (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa súd ex offio prihliada na oslabenie nároku veriteľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Premlčanie nároku posúdil v zmysle občianskoprávných predpisov, keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, posúdenie premlčania podľa obchodnoprávneho predpisu, na ktorý poukazuje aj žalobca v žalobe, by bolo v neprospech žalovaných - spotrebiteľov.

Súd pri posúdení oprávnenosti nároku musel vziať do úvahy aj citované ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou, s prihliadnutím zároveň na cit. § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť dňom 01.05.2014 a právne predpisy (ktorých súčasťou sú) nemajú prechodné ustanovenia. Preto sa od ich účinnosti vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

V zmysle citovaného ustanovenia súd najprv skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný, a vyhodnotením vykonaného dokazovania k záveru, že nárok žalobcu premlčaný nie je.

Podľa § 566 ods. 1 OZ veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Podľa ods. 2 pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v znení platnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a je potrebné jej vyhovieť, nakoľko nárok žalobcu je oprávnený. Ani jeden zo žalovaných nárok žalobcu po vecnej (skutkovej), ani po právnej stránke nesporeval. Nárok však súd pre jeho spotrebiteľskú povahu preskúmal z úradnej moci. Zmluva bola uzavretá platne, žalovaní nedodržali svoje povinnosti určené zmluvou na splácanie úveru, úver riadne nesplácali, omeškané splátky včas napriek výzve nedoplatili. Súd preto žalovaných k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu na istine vyčíslenej vo výške celkom 1448,57 eur zaviazal. Súd dôkazy vyhodnotil tak, že zmluva je platná, nárok žalobcu na istine nie je uplatnený zo žiadnej zmluvnej podmienky, ktorá by bola neprijateľná, a teda neplatná. Súd priznal aj nárok na úroku z omeškania, keďže si ho žalobca uplatnil v súlade s platnou právnou úpravou. Dôvodom zamietnutia zvyšku nároku (na úrok 60,70 eur a 6% ročne) bol záver, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania - uznesenie NS SR vo veci 4Obo/143/1998 (por. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014).

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Podľa ods. 2 ak súd odsúdil na opakujúce sa plnenie v budúcnosti zročných dávok, treba ich plniť, len čo sa podľa rozsudku stanú zročnými.

Súd umožnil žalovaným určenú povinnosť splácať, avšak jednoznačne v splátkach vyšších (v zmysle návrhu žalovaných so súhlasom žalobcu), než boli pôvodne zmluvne dojednané, splátky v nižšej sume by sa minuli efektívne. V prípade, že žalovaní nedodržia lehotu splatnosti, stane sa celý dlh v jeho zvyšku splatným naraz.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania voči žalovaným náhradu trov konania, ktoré trovy mu vznikli v konaní vo výške zaplateného súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)